

Stora barn

EN ÄKTENSKAPSHISTORIA
Af Ebba Larsson.

(Forts. fr. föreg. nr.)

"Till trots för allt, hvad människa spådde, ty" — här tog Calla — "folk tyckte inte om ditt val, alla minst dina föräldrar. Alla spådde, att jag skulle blifva både si och så" — hon skrattade muntert och fortfor:

"Nog vet jag, att jag både hade och ännu har många fel, jag har ju i mycket fått rådt mig själf, miste tidigt min mor och har sen dess lefvat fjärran från fars lostrande kärlek, har blifvit mycket följad och bortskrämd, och alla mina parter ha blifvit applåderade som förtjänstfullt originalitet, till... tills jag lärde känna dig och kom hit. En enda förtjänst har jag haft, min gråstolsa kärlek, min tro och min lit till dig!"

"Ja," fortfor Calla, "jag älskar leke som mängden, min kärlek är större och starkare. Jag skulle nästan önska, att du satte mig på ett prof för att — för att jag måtte få visa, hvad min kärlek förmår!"

Det var väl, att glöden i kammen nu ej mera lyste så starkt, ejes skulle Calla blifvit förvånad öfver den djupa rodnad, som i detta föreblick visade sig i Gottliebs ansigte.

Nu gaf hon ej ens akt på hvarken detta eller hans tank-priddhet, hans märkvärdiga tyndhet och nu sist hans synbara förlagenhet, när han i skenbart likgiltigt ton, sakt med ett litet nervöst skritt sade:

"Hvem vet, kanske jag kommer att sätta din kärlek på prof förare, än du tror?"

Han skrattade, och sedan följde samtalen öfver en annan rikning. Då kl. slog 7, började Gottlieb blifva orolig, flyttade sig hit och dit, såg på sitt ur, etc., men inte ens detta gaf Calla akt på, utan pratade alltjämt.

Slutligen steg den unge bankiren upp, gick fram och tillbaka. Men nu började Calla förvånad betrakta honom.

Slutligen stannade Gottlieb framför Calla, slöt hennes båda händer i sina hela och sade ömt, men med ostadig röst:

"Älskade Calla, du talade nyss om ett prof. Nu, redan nu, kommer jag att ställa dig på detta kärleksprof. Lovfa mig att ej svika!" — hans händer darrade i hennes.

"Tala," sade Calla högtidligt, men hon kände i denna stund en aning om kommande sorg och kval.

Aek, Gottlieb var ingen god diplomat. Hans sätt nu var för hans sak det allra sämsta — stod inte ordet skuld tecknad på hans panna? gömde ej *Wysch* sig i hans sänkta blick?

Dessa tankar genomkorsade med blixtnes hastighet hustruns själ.

Nu började Gottlieb ändtilligen tala — dröjande, rödd: "Aek, kärä Calla, det är frågan om ett litet barn, blif dess moder, gif det ett hem, älska det, värda det för min skull!"

Det blef dödyst. Ett djupt veck lade sig på Callas eljest så klara panna. Hon drog tungt, mycket tungt efter andan. Hon stod alldeles tyst och stel, nästan som förlamad.

Ändtilligen kom det liksom i brutna snäckor öfver hennes läppar, svarret, med möda framsagdt:

"Låt mig först se..." och, efter en lång paus... "barnet." "Barnet är härute," svarade Gottlieb, och nu såg Calla, hur röd och nervös han var, och erinrade sig fullt hans egendomliga beteende nyss.

Gottlieb lädde ut i ett af de yttre rummen, och Calla hörde honom samtala sakt med någon. Därefter inkom han, förande vid handen en liten två-årig gammal flicka

med ljusa, glänsande lockar och blå, klara ögon, ögon, minnande om en ogrundad fjällsö, ögon, som Calla allt för väl kände igen.

Men mera såg Calla ej. Lik en tigrinna stötade hon fram, såg med ett uttryck af vilddhet ömsom på barnet, ömsom på dess ledsagare, och med dot, dämpad vrede nästan hväste hos.

Usling, det är din egen dotter! Neka ej, Gud själf har satt fadrens drag in i minsta detalj på barnets ansikte — — —

Och hon föll tungt ned på golfvets mjuka smyrnamatta.

Var hon fallen i vanmakt? Sakta satte Gottlieb den lilla flickan i en mjuk stol och böjde sig så ned öfver sin hustru.

Ja, hon var avsvimmad hon låg så stel och marmorhvit som en död — — nej, ty st, nu andas hon, nu rör hon läpparne, öppnar ögonen — hon lefver, Gud vare lof!

Varsamt lyfte han upp henne, badade hennes kindar med eau de cologne, och ändtilligen har hon återlätt medvetandet. Men hon ser sig om med stirrande blick.

Så faller hennes öga på den lilla flickan "Äh," ropar hon, "det var då ingen tillvackande dröm, som jag trodde, det var så sanning —"

X.

FÖRTVIPLAD KAMP.

"Kära, älskade Calla, tag då ditt förstånd till fanga," säger Gottlieb mildt. "Hvem kunde tro, att du skulle ta det så förfärligt? Tänk, om du själf ägt ett litet barn, utan ord och skydd, tänk det utstött i världen, utan hem, utan vård —"

"Då skulle jag själf värda det, själf hägna det, ge det min sista bröd bit, jag skulle förr dö än lämna det från mig," svarade Calla Selig lidel sefullt.

"Men om du hade födt det i synd?" — Gottlieb talade lågt och tröjande samt sänkte panna.

"Då skulle jag lida straffet för min synd med upprätt panna men ödmjukt hjerta" — hon talade innerligt, men med fast stänma.

"Men om du haft en ärevördig far, en äldrig mor, hvars hvita hår med sorg skulle biddats i gravnen, om en dylik skam gått öfver dem?" frågade Gottlieb-akta.

"Då skulle jag resa långt, långt fjärran bort med mitt barn — och lida ensam, men" — hon höjde rösten, — "allrig skulle jag förnedra mig själf så djup", att jag skulle kunna kasta lidande och indirekt skammen öfver en ren kvinna, öfver en annan, och sätta henne i mitt ställe, under det jag själf — — —" hon kunde ej fortsätta, ty nu förat lossade lärarnas källa hennes kvalda bröst.

Gottlieb teg. Man hörde blott Callas snyftningar. Barnet hade slumrat in i sin mjuka stol, och dess ljuna andedräkt kontrastera le såll samt mot Callas lidelsefulla gråt.

Slutligen reste hon sig dock upp, ilade hän till Gottlieb och, i det hon siog armarne om hans hals och kyssade honom, hviskade hon mellan gråten sorgset och undergifvit:

"Näval, jag skall göra, som du vill, säg mig blott hennes namn, barnets moders?"

Men då svarade Gottlieb allvarsamt: "Allt, utom detta. Jag är ej den man, som förräder en olycklig, skymfad kvinna och ger henne i händerna på en annan kvinna."

Callas smekningar blefvo ömna re, och hon hviskade vid mannens bröst: "Äh, älskade, säg det, säg det! Jag förstår, det kan ju ej handla om en kvinna, som du älskat. Det var en öfverlevning, du var ej dig själf. Sådant händer ju herrarne stundom" — hon försökte följligt le mellan tårarne. "Det var en staccars kvinna af folket, säg, var det ej så? — Säg blott ja, så behöver jag ju ej veta mera, så skall jag gärna glömma och förlåta, så skall jag älska din dotter, som vore hon min egen" — och hon såg med ousäglig kärlek och förande, kvalfull blick frågande på sin make.

Det arbetade tungt i Gottliebs bröst, hans ansikte var vaxblekt och stora svettöpprar pärlade på hans panna, och dock var han isande kall i hela kroppen.

Hvilken fasansfull frestelse! Blott ett ja, så var hans och allas lycka tryggad, barnets framtid leende och klar — och dock, detta ja skulle vara en lögn, och därför kunde han ej uttala det.

Likt en dödsdömd svarade han nu långsamt och tonlös: "Nej, Calla, jag kan ej ljuga, barnets mor är ej en kvinna af folket, det är — är, en dam!"

"Och du har älskat henne varmt, innerligt, efter du ej skyr att öftra både din och min lycka för att trygga hennes säkerhet?" — det flammade oroväckande i Callas ögon, och med sammanbitna tänder väntade hon på svar.

"Ja!" — det kom likt ett stönande, men det var verkligan Gottlieb, som talade.

"Vilken," säger Calla, tvingande sig till lugn, "jag vill ändå glömma och förlåta, älska både barnet och dig, men säg mig blott i Guds barmhärtighets namn, hvad hon heter, och hvem hon är." Hon höjde i lidelsefull ångest de sammanknäppta händerna emot sin make.

"Jag kan ej. O, min Gud, jag får ej, får ej som en man af heder svika mitt ord, ty jag vore ju en usling, om jag förträdde en värdlös, olycklig kvinna."

"Är det ditt sista ord?" — det låg hot i Callas vilda ögon, hot i stämman, som uttalade frågan.

"Mitt sista," svarade Gottlieb tonlös.

"Näval," — Calla kastade upp huvudet i vild vrede — "så hör äfven mitt sista ord: Den man, som öftrar sin hustrus ljeka och frid för att skona och skydda sin forna *mätress*, den man, som är en sådan usling, kan jag ej högakta och vill jag ej älska. Du har själf slött bandet, gjort klyftan. Må vi ännu i världens ögon vara äkta makar, mellan oss är det från och med detta ögonblick slut."

Men för att visa, att jag ej vill hämnas på den *oskyldige*, så stannar barnet här. Jag kan ej älska det, men min *plikt* skall jag fylla mot det — — —

I hållt vansinne stirrar Gottlieb framför sig. "Heltre bil en olycklig man än en usling och löftesbrytare," kväder han i ousäglig sorg.

Hvad är kärlek, hvad är hopp, ja, hvad är hela lifvet utan *tro*? Kärlek kan ej tänkas utan grundad på *tro*, ej hoppet utan *tro*, ej lifvet utan *tro*. *Tro* är den klippa, där man kan söka fäste i storm och sorg och nöd, den blick, som förmår genomtränga smärtornas dimma, visa väg öfver förtviflans bräddjup; *tro* är det öga, som från världens vilja ser hän till evighetens frid. Utan *tro* intet lif, ingen tid, ingen evighet.

Calla Selig ägde ej mera denna skatt, hon kunde ej mera *tro* på sin make. — — —

Olyckliga Calla — — —

Förtroendet är tross tvillingssystem. Förtroendet är kärlekens vimpel, bandet, som enar makens och makans kärlek, handen, som gifver och mottager i och af kärlek.

Denna hand hade Gottlieb nekadt att räcka sin maka till tröst och styrka, sedan han först ryckt *tro* ur hennes hjerta — — —

Dubbelt olyckliga Calla! — — —

XI.

"HUSLIG LYCKA."

"Hvar är lyckan? Ett irrsken, försvinnande, när man tror sig nära, en saga, skön, men ack! blott en saga, en dröm, en mara, ett troll, ja, — usch, usch, usch, — hur uselt är icke lifvet!"

Dessa ord utropades af unga fru Brugge efter knappt ett års äkten skap.

Hon står där borta vid kaminen och stirrar in i de fladdrande eldmassorna.

Hon skulle just klia sig för att fara på stupe, och rundt omkring på stolar, soffor, bord och puffar ligga den nya toaletts alla smådelar i den icke precis "bakgrädda" ordning, som är synnerligen utmärkande för den unga fru.

Men puh! det är inte roligt, ingenting är roligt! Om dock Leif ändå velat gå med. "Leif," — hon tog föraktligt — "ah, hans skuld är allt, den tungsten, den snålvargen, — — — Det skulle hon ha roligt."

Med dessa ord knöt hon den fina lilla handen med emot det rum, där den unge grosshandlaren hade sitt enskilda tillhåll, när hans unga hustru antingen gjorde toalett eller var borta — ett tredje alternativ var en sällsynhet, åtminstone om ättarne.

Nu började fru Mira att raskt källa sig, assisterad af den "pångda" kammarjungfrun.

Under tiden var Leif nere i sitt s. k. arbetsrum, men han arbetade, gudnäs, inte. Böcker och kalkyler och räkenskaper intresserade honom ej stort nu för tiden. Han mest grubblande, tänkte, så hjärnan virkade. — — —

Nu stod han, sin vana likriktigt, där borta vid fönstret och såg mekanniskt, hur de hvita, småsnöflöglarna liksom sugkande vidrörde marken efter att hafva glänsat, dansat och hvirflat ett par sekunder i den blå nande luften.

Hvad tänkte han på? Ingen visste det, knappt han själf. — — —

Hur länge han ståt så, visste han icke. Plötsligt rycktes dörren upp, och Mira inträdde.

"Se, här är jag" skrattade hon; nu fullkomligt glad igen. "Jag ville bara först visa mig för min herre o man, innan jag far på stupeen." (Forts.)

CROTTY & CROSS.
Main Str., midtemot City Hall.
FASTIGHETSMAKLARE.
Billigt farmård i Springfield municipality nära Goner, Tyndal, Selkirk och Beau-sejour stationer. Priset är från \$1.00 till \$3.00 per acre mot en tiondel kontant resten på nio årliga afbetalningar. Lis tor och kartor på begäran.

Kol & Ved.
D. E. ADAMS,
Postkontoret, 407 Main St.
Obs! Vi hafva några goda begravnings "Hjal" till salu.

DRYCKENSKAP kan **BOTAS**
ÄR EDER MAN, BRODER FADER eller någon annan anhörig begifven på Dryckenskap? Vi ha ett säkert botemedel som kan gifvas med eller utan patientsens vetskap. Skrif på engelska för erhållande af närmare underretteelser, näml. 2 cts frim. Adress: DR W. H. SAUNDERS & Co Chicago, Ill.

12, 10, 12

Nils Schmidt,
Wetaskiwin,
ber få första landsmännens uppmärksamhet på sitt nederlag af **Cigaretter, Öl, Viner & Spirituosa**. Besöklningar pr post expedieras n. g. gratis. Skrif efter priser.

Manitoba-North West

BANAN.

Reguliera passageraretag afgå Mot VESTER:
Från Winnipeg kl. 11.15 på tisdagar, torsdagar och lördagar till Portage la Prairie, Minnedosa och mellanliggande platser.

Blandade tag afgå från Minnedosa vid passageraretag aukoms, såsom härunder utvisas.

Mot OSTER:
Från Minnedosa och mellanliggande platser, på månd., onsd. och fredagar. Blandade tag ankomma till Minnedosa såsom härunder utvisas.

Pass. Tisd. & Lör.	STATIONER.	Pass. Månd. & Fred.
11.15	W.B. Winnipeg E.B.	20.45
Tisd. & Lörd.	Blat	Månd. Onsd.
13.25	Portage la Prairie	18.55
13.55	Gladstone	18.15
14.05	Neepawa	15.55
17.00	Minnedosa	12.30
18.15		15.15

Anl. Yorkton Afg. 8.30
Tis. Tors. 1.20 Månd. Onsd. Fred. 7.00
Lörd. 23.30

Måltider. Tågen stanna vid stationer mellan Portage la Prairie och Winnipeg endast efter signal eller när passagerare vilja stiga ombord.
W. R. BAKER, A. McDONALD
Gen. Manager. Asst. Gen. Pass. Agt.

Tagen afgå

från C. P. R. Stationen till

Montreal dagl. (atom fred.)	16.00
Vancouver "	16.30
Deloraine " (atom sönd.)	10.45
Brandon "	16.30
Glenboro "	10.30
Rat Portage "	7.00
Emerson månd. & fred.	7.30
Stonewall tisd., torsd., lörd.	12.20
West Selkirk mån., ons., fred.	13.30

Tagen Ankomma från
Montreal dagl. (atom tisd.) 10.15
Vancouver " 14.40
Brandon " (atom sönd.) 4.20
Deloraine " 15.45
Rat Portage " 18.00
Glenboro " 15.15
Emerson månd. & fred. 17.10
Stonewall tisd., torsd., lörd. 18.20
West Selkirk tisd., torsd., lörd. 10.10

Afg. till St. PAUL dagl. 14.10
Ank. från do 13.35

PATENTS PROMPTLY SECURED
Write for our interesting book "Inventors Help" and "How you are swindled." Send us a rough sketch or model of your invention or improvement and we will tell you free our opinion as to whether it is probably patentable. We make a specialty of applications rejected in other hands. Highest references furnished.

MARION & MARION
PATENT SOLICITORS & EXPERTS
Civil & Mechanical Engineers, Graduates of the Polytechnic School of Engineering, Bachelor in Applied Science, Laval University, Members Patent Law Association, American Water Works Association, R. W. England Water Works Assn., P. O. Engineers Association, Assoc. Member Can. Society of Civil Engineers.

OFFICES: NEW YORK 110 W. 11th St., MONTREAL, CAN. ATLANTIC BUILDING, WASHINGTON, D. C.

Calgary-Edmonton
—och—
Qu'appelle-Long Lake

JERNVÄGS BOLAG
Till Salu Utmärkt
ÅKERBRUKSLAND
på Billiga och Lätta villkor
FRITT BEGERINGSLAND
kan ännu erhållas inom korta afstånd från dessa jernvågstationer.

STADSTOMTER
vid alla stationer efter ofvannämnda Jernvägar.

Alla närmare upplysningar meddelas bredvilligt af
Osler, Hammond & Nanton,
Land Department,
281 MAIN ST. WINNIPEG.
Land från 3.50 till högre.

THOS J. PORTE,
MAIN ST. MCINTYRE BLD.
Skylt: "den röda firsen."
Små orskostnader—liten förtjänst. Osler & Hammond erbjuder sina reparationsverkstad.
Juvelerare, Winnipeg.